

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžso/236/2015
Identifikačné číslo spisu: 8014200504
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8014200504.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: 1. Mirosław Stanisław Żurowski - ART MEDIA, s miestom činnosti podniku zahraničnej osoby 089 01 Svidník, Bardejovská 220, IČO: 45 902 402, 2. W. N. B., občan Poľskej republiky, trvale bytom R. republika, XX-XXX B., B. X/XX, obaja právne zastúpení JUDr. Dušanom Remetom, advokátom so sídlom v Prešove, Masarykova 2, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom 813 63 Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 10. februára 2014 č. 15586-3/2014-BA, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 14. apríla 2015 č. k. 4S/34/2014-36, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove zo 14. apríla 2015 č. k. 4S/34/2014-36 z r u š u j e.

Odôvodnenie

Krajský súd uznesením zo 14. apríla 2015 č. k. 4S/34/2014-36 na návrh žalobcu v 1. rade pripustil do konania vstup pána W. N. B. na strane žalobcu podľa § 92 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. z dôvodu, že osoba, ktorá má vstúpiť na stranu žalobcu s tým súhlasila a preto boli splnené zákonné podmienky pre pripustenie vstupu tejto osoby do konania.

Proti uzneseniu krajského súdu podala žalovaná odvolanie. Nestotožnila sa s výkladom ustanovenia § 92 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a správnym posúdením krajského súdu, nakoľko toto ustanovenie (§ 92 ods. 1 O.s.p.) sa v správnom konaní nepoužíva, pričom poukázala na odbornú literatúru, konkrétne Števček, Ficová a kol., Občiansky súdny poriadok, vydavateľstvo: C. H. Beck, 2012, str. 980. Domnieva sa, že vstúpenie pána W. N. B. do konania slúži na odstránenie nedostatku vecnej legitímácie, ktorá existuje od počiatku konania, pričom pán W. N. B. ako účastník konania mal právo podať žalobu o preskúmanie predmetného rozhodnutia žalovanej. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil.

Žalobcovia v 1. a 2. rade v spoločnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej, ktoré bolo ich spoločnému právnenému zástupcovi zaslané na vedomie uviedli, že ho považujú za nedôvodné. S argumentáciou žalovanej sa nestotožnili, pričom zdôraznili, že odkaz na komentár k O.s.p. nemá právnu záväznosť. Mali

za to, že pokiaľ by súd návrh na vstup ďalšieho účastníka neprijal, porušil by práva žalobcu v 2. rade. Navrhli napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť a uplatnili si tiež náhradu trov odvolacieho konania.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S. s. p.“). V zmysle § 492 ods. 2 S. s. p. odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. Odvolací súd sa preto v ďalšom konaní spravoval príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie bez pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že ho nemožno potvrdiť.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 246c ods. 1 O. s. p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Podľa § 250 ods. 1 O.s.p. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa § 250 ods. 2 O.s.p. žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konat' malo.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 246 ods. 1 vety prvej O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Nakoľko v správnom súdnictve je okruh účastníkov konania upravený osobitne, predstavuje táto okolnosť zároveň limit pre aplikáciu ustanovení prvej, tretej a štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve prostredníctvom odkazu na znenie § 246c O.s.p., keďže otázka účastníkov konania v správnom súdnictve priamo upravená je a je upravená odlišne.

Krajský súd sa vyššie uvedeným dôsledne nezaoberal, keď s poukazom na § 246c O.s.p. aplikoval ustanovenie § 92 ods. 1 O.s.p., čím procesne postupoval v rozpore s osobitnou právnou úpravou určenou pre režim piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (správneho súdnictva).

Ustanovenie § 250 ods. 1 O. s. p. je vo vzťahu k príbranému účastníkovi konania potrebné vykladať tak, že ide predovšetkým o zabezpečenie práva takého účastníka byť informovaný o prípadnej zmene v jeho právach a povinnostiach, ktorá môže byť spôsobená prípadným zrušením žalobou napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Pán W. N. B. ako zamestnanec žalobcu žalobu proti napadnutému rozhodnutiu žalovanej nepodal (ani to netvrdil), z čoho vyplýva, že s rozhodnutím žalovanej bol uzročený a jeho správnosť a zákonnosť nenamietal žalobou v správnom súdnictve. Z uvedeného logicky vyplýva, že nakoľko takýto úkon sám

zo svojej vôle nerealizoval, teda svoje procesné postavenie žalobcu vedome neinicioval, hoci na podanie žaloby bol procesne legitimovaný, nemôže legitímne očakávať, že právami žalobcu disponovať bude. Ani postupom, ktorý krajský súd chybne zvolil, nemožno v režime správneho súdnictva docieľiť, aby pán W. N. B. nadobudol status žalobcu, keď svoju procesnú legitimáciu prostredníctvom žaloby riadne neuplatnil.

Pokiaľ žalobca v 1. rade v doplnení svojho vyjadrenia k odvolaniu žalovanej poukazoval na to, že táto na podanie opravného prostriedku proti uzneseniu súdu o pripustení vstupu účastníka do konania podľa § 92 ods. 1 O.s.p. nie je oprávnená z dôvodu, že toto sa nedotýka jej právneho postavenia a nedochádza ním k porušeniu ani ohrozeniu jej práv a oprávnených záujmov, pričom poukazoval rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/92/1997 zverejneného ako R 28/2000, odvolací súd dáva do pozornosti, že toto rozhodnutie najvyššieho súdu pojednáva o pristúpení ďalšieho účastníka na strane žalovaného, z dôvodu ktorého je na danú procesnú situáciu neaplikovateľné. Navyše, pokiaľ krajský súd rozhodol uznesením podľa § 92 ods. 1 O.s.p., voči ktorému opravný prostriedok vzhľadom na znenie § 202 ods. 3 O.s.p. prípustný je, odvolací súd sa včas podaným odvolaním žalovanej zaoberal.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zo 14. apríla 2015 zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., keďže pán W. i bol do konania nesprávne procesne pribratý.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.